

Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ 1: Η Χριστιανοσύνη στον σύγχρονο κόσμο

Περιεχόμενα

Βασικά Θέματα: III.: «Υμείς εστέ το άλας της γης» (Μτ 5, 13): Ιεραποστολή και Διακονία	1
ΒΘ: III.ii.: Ιεραποστολή: Από την προπαγάνδα στο άνοιγμα και τη μαρτυρία στα πέρατα του κόσμου: Από την Αλάσκα στην Αφρική και από την Λατινική Αμερική στην μακρινή Ανατολή	1
Ιεραποστολή	1
Ιεραποστολή	2
Ιεραπόστολος.....	2
Ιεραποστολικός.....	3
Προπαγάνδα	3
Προπαγανδίζω	3
Προπαγανδιστής.....	4
Μαρτυρία.....	4
Μάρτυρας	5
Η Ορθόδοξη Εκκλησία ως μαρτυρία της Βασιλείας του Θεού στο κόσμο, κατά την ΑΜΣΟΕ	5
Η ευθύνη και μαρτυρία της Ορθόδοξης Εκκλησία προς όλους τους ανθρώπους, κατά την ΑΜΣΟΕ	6
Η αποστολή της Ορθόδοξης Εκκλησίας στον κόσμο, κατά την ΑΜΣΟΕ.....	6
Νέοι και χριστιανική μαρτυρία στον κόσμο, κατά την ΑΜΣΟΕ.....	7
Η ασυμβίβαστη μαρτυρία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στον κόσμο, κατά την ΑΜΣΟΕ	7
Η μαρτυρία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην πολιτική, κατά την ΑΜΣΟΕ.....	7
Ιεραποστολή ως χρέος, κατά την ΑΜΣΟΕ.....	8
Η μαρτυρία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στο σύγχρονο κόσμο, κατά την ΑΜΣΟΕ	8
Η μαρτυρία και αποστολή της Ορθόδοξης Εκκλησίας στο σύγχρονο κόσμο, κατά την ΑΜΣΟΕ	9
Το καθήκον της Ορθόδοξης Εκκλησίας στον σύγχρονο κόσμο, κατά την ΑΜΣΟΕ.....	10
Η παρουσία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στο χώρο της ιεραποστολής	10
Ο ιεραπόστολος, το έργο του και η Εκκλησία: μια ορθόδοξη ματιά	11
Ο στόχος της ιεραποστολής: μια ορθόδοξη ματιά.....	11
Το κρίσιμο ερώτημα της ιεραποστολής: ποιος ασκεί το έργο της;.....	12
Η ιεραποστολή και το ιεραποστολικό ήθος της Ορθόδοξης Εκκλησίας	12
Αδελφότητα Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής	13

Βασικά Θέματα: III.: «Υμείς εστέ το άλας της γης» (Μτ 5, 13): Ιεραποστολή και Διακονία

ΒΘ: III.ii.: Ιεραποστολή: Από την προπαγάνδα στο άνοιγμα και τη μαρτυρία στα πέρατα του κόσμου: Από την Αλάσκα στην Αφρική και από την Λατινική Αμερική στην μακρινή Ανατολή

Ιεραποστολή

«**Ιεραποστολή** ονομάζεται η αποστολή κηρύκων του Ευαγγελίου στις μη χριστιανικές χώρες για τη διάδοση της διδασκαλίας του Χριστού. Ως κήρυκες αποστέλλονται κληρικοί και λέγονται ιεραπόστολοι.

Οι πρώτοι ιεραπόστολοι που ξεκίνησαν να διαδώσουν τη διδασκαλία του Χριστού ήταν οι ίδιοι οι

μαθητές του, που ονομάστηκαν απόστολοι. Το έργο των αποστόλων συνέχισαν οι διάδοχοι τους, που δίδαξαν πρώτα στους μεσογειακούς λαούς και συνέχισαν κατόπι σ' όλες τις ηπείρους: στην Ευρώπη, στην Ασία, στην Αφρική.

Μετά το σχίσμα των Εκκλησιών και μετά τη θρησκευτική μεταρρύθμιση, κάθε χριστιανική Εκκλησία συνέχισε, χωριστά, το έργο της ιεραποστολής. Πιο εντατικά οι προτεστάντες και η Καθολική Εκκλησία.

Σήμερα, και η Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία στέλνει ιεραποστολές σ' όλον τον κόσμο. Έχει ιδρύσει παντού, όπου υπάρχουν ελληνικές παροικίες, Ορθόδοξες Χριστιανικές Εκκλησίες, που έχουν επικεφαλής αξίους ιεράρχες και κατώτερους κληρικούς• έχτισε ναούς, ίδρυσε σχολεία και άλλα ιδρύματα. Αλλά και προς τους ιθαγενείς λαούς της Αφρικής και της Ασίας έχουν στραφεί οι Έλληνες ορθόδοξοι ιεραπόστολοι• έχουν διαδώσει την ορθόδοξη χριστιανική πίστη στην Ιαπωνία, στις μαύρες φυλές της Αφρικής και αλλού.»

Wikipedia, *Ιεραποστολή*. Ανακτήθηκε από:

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%99%CE%B5%CF%81%CE%B1%CF%80%CE%BF%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BB%CE%AE> (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Ιεραποστολή

«**ιεραποστολή** η [ierapostolí]: οργανωμένη ομάδα από κληρικούς ή καλόγερους που πηγαίνουν σε μια χώρα για να διδάξουν και να διαδώσουν μια θρησκεία ή ένα θρησκευτικό δόγμα: *Στην πραγματικότητα, οι ιεραποστολές άνοιγαν το δρόμο στα αποικιοκρατικά στρατεύματα.*

[λόγ. *ιερ(ο)- + αποστολή* μτφρδ. γαλλ. mission & μονλατ. missio sacra]»

Λεξικό της κοινής νεοελληνικής, “Ιεραποστολή”. Ανακτήθηκε από:

http://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?lq=%CE%B9%CE%B5%CF%81%CE%B1%CF%80%CE%BF%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BB%CE%AE&dq= (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Ιεραπόστολος

«**ιεραπόστολος** ο [ieraróstolos]: **α.** κληρικός ή καλόγερος που πηγαίνει σε μια ξένη χώρα για να διαδώσει μια θρησκεία ή ένα θρησκευτικό δόγμα: Χριστιανοί ιεραπόστολοι. **β.** (μτφ.) για πρόσωπο που αγωνίζεται για κτ. από το οποίο δεν περιμένει να έχει καμιά υλική απολαβή ή ηθική αναγνώριση: Δε σκοπεύω να κάνω τον ιεραπόστολο.

[λόγ. *ιεραποστολ(ή) -ος* μτφρδ. γαλλ. missionnaire]»

Λεξικό της κοινής νεοελληνικής, “Ιεραπόστολος”. Ανακτήθηκε από: http://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?lq=%CE%B9%CE%B5%CF%81%CE%B1%CF%80%CF%8C%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CF%82&dq= (15-7-

16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Ιεραποστολικός

«**ιεραποστολικός -ή -ό** [ierapostolikos]: **α.** που ανήκει ή αναφέρεται στην ιεραποστολή ή στον ιεραπόστολο: Ιεραποστολική δράση / οργάνωση. Ιεραποστολικό έργο. **β.** (μτφ.) που τον διακρίνει βαθιά πίστη, άκρα ανιδιοτέλεια, αλτρουισμός, διάθεση αυτοθυσίας: Ανέλαβαν τη συνέχιση του έργου του με ιεραποστολικό ζήλο. **ιεραποστολικά** ΕΠΙΡΡ συνήθ. στη σημ. β. [λόγ. ιεραπόστολ(ος) -ικός]»

Λεξικό της κοινής νεοελληνικής, "Ιεραπόστολος". Ανακτήθηκε από: [http://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?lq=%22%CE%B9%CE%B5%CF%81%CE%B1%CF%80%CE%BF%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%82+-%CE%AE+-%CF%8C%22&dq=\(15-7-16\).](http://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?lq=%22%CE%B9%CE%B5%CF%81%CE%B1%CF%80%CE%BF%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%82+-%CE%AE+-%CF%8C%22&dq=(15-7-16).)

ΒΘ: III.ii.

* * *

Προπαγάνδα

«**προπαγάνδα** η [proraganda]: **1α.** η (έντυπη ή προφορική) συστηματική και οργανωμένη προσπάθεια διάδοσης πολιτικών, θρησκευτικών κτλ. ιδεών και απόψεων με σκοπό τον επηρεασμό της συνείδησης της κοινής γνώμης προς συγκεκριμένη κατεύθυνση και με συγκεκριμένους στόχους: Κομμουνιστική / αθεϊστική / ανθελληνική ~. Κάνω / ασκώ ~. Η εφημερίδα ήταν το όργανο της προπαγάνδας του κόμματος. **β.** αυτός που διενεργεί προπαγάνδα: Πράκτορας της αγγλικής προπαγάνδας, της Αγγλίας. **2.** μονομερής, στρεβλή, μεροληπτική μετάδοση πληροφοριών με ιδιοτελείς στόχους: Το δελτίο ειδήσεων κατάντησε κυβερνητική ~. [λόγ. < γαλλ. propagand(e) -α (ορθογρ. δαν.)]»

Λεξικό της κοινής νεοελληνικής, "Προπαγάνδα". Ανακτήθηκε από: [http://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?lq=%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%B1%CE%B3%CE%AC%CE%BD%CE%B4%CE%B1&dq=\(15-7-16\).](http://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?lq=%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%B1%CE%B3%CE%AC%CE%BD%CE%B4%CE%B1&dq=(15-7-16).)

ΒΘ: III.ii.

* * *

Προπαγανδίζω

«**προπαγανδίζω** [proragandizo] -ομαι: **1.** διαδίδω συστηματικά και οργανωμένα ιδέες, απόψεις κτλ., κάνω προπαγάνδα₁: Τα κόμματα προπαγανδίζουν τις θέσεις και τις απόψεις τους. **2.** γνωστοποιώ κτ. ευρέως, το διαφημίζω: Η έκδοση του νέου περιοδικού προπαγανδίστηκε από τα μέσα ενημέρωσης.

[λόγ. προπαγάνδ(α) -ίζω μτφρδ. αγγλ. propagandize ή γαλλ. faire de la propagande]»

Λεξικό της κοινής νεοελληνικής, “Προπαγανδίζω”. Ανακτήθηκε από: http://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?lq=%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%B1%CE%B3%CE%B1%CE%BD%CE%B4%CE%AF%CE%B6%CF%89&dq= (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Προπαγανδιστής

«**προπαγανδιστής** ο [propagandistís] θηλ. **προπαγανδίστρια** [propagandístría]: **1.** αυτός που διενεργεί προπαγάνδα₁: *Προπαγανδιστές των κυβερνητικών θέσεων.* **2.** ο ένθερμος και δραστήριος υποστηρικτής αντιλήψεων, αρχών, τρόπου ζωής κτλ.: *~ του γυμνισμού / της υγιεινής ζωής.*

[λόγ. < γαλλ. propagandiste < propa gand(e) = προπαγάνδ(α) -iste = -ιστής· λόγ. προπαγανδισ(τής) -τρια]»

Λεξικό της κοινής νεοελληνικής, “Προπαγανδιστής”. Ανακτήθηκε από: http://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?lq=%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%B1%CE%B3%CE%B1%CE%BD%CE%B4%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%AE%CF%82&dq= (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Μαρτυρία

«**μαρτυρία** η [martiría]: πληροφορία που αφορά κτ. συνήθ. όχι πολύ γνωστό: *Μαρτυρίες για το μεγάλο σεισμό υπάρχουν σε συγγραφείς της εποχής εκείνης. Γραπτή / προφορική ~. Αντιφατικές μαρτυρίες.* **α.** πληροφορία που δίνει κάποιος για κπ. ή για κτ.: *Επικαλούμαι τη ~ του τάδε για να αποδείξω ότι αυτός που με κατηγορεί ψεύδεται. Ψευδής / αναμφισβήτητη ~. Η ~ σε δικαστήριο, μαρτυρική κατάθεση. (έκφρ.) αψευδής* ~.* **β.** σύνολο από πληροφορίες για κπ. ή για κτ.: *Το βιβλίο αυτό αποτελεί μία συναρπαστική ~ για τον τελευταίο πόλεμο. ΦΡ η έξωθεν καλή ~, καλή φήμη ή υπόληψη: Έχει / διαθέτει κάποιος την έξωθεν καλή ~.*

[λόγ. < αρχ. μαρτυρία]»

Λεξικό της κοινής νεοελληνικής, “Μαρτυρία”. Ανακτήθηκε από: http://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?lq=%CE%BC%CE%B1%CF%81%CF%84%CF%85%CF%81%CE%AF%CE%B1&dq= (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Μάρτυρας

«**μάρτυρας**¹ ο [mártiras]: **1.** αυτός που είδε, άκουσε ή γενικά γνώρισε ένα γεγονός, έτσι ώστε να μπορεί να δώσει πληροφορίες γι' αυτό: ~ σε *δυστύχημα* / σε *καβγά*. *Αυτόπτης* ~. *Κάθε συμβόλαιο υπογράφεται από τους συμβαλλομένους και από δύο μάρτυρες.* (έκφρ.) *αψευδής** ~. (λόγ.) *δεν έχουμε χρεία* άλλων μαρτύρων.* || ~ του *Ιαχωβά**. **2.** πρόσωπο που καταθέτει σε δικαστήριο για ορισμένη υπόθεση: *Όρκος / εξέταση του μάρτυρα.* ~ *υπερασπίσεως / κατηγορίας.* *Προτείνω κπ. για μάρτυρα.* *Καλώ ένα μάρτυρα.* *Η δίκη συνεχίστηκε με καταθέσεις των μαρτύρων.* *Η υπεράσπιση υποστηρίζει ότι ορισμένοι μάρτυρες κατηγορίας εξαγοράστηκαν.*
[λόγ. < αρχ. *μάρτυς*, αιτ. -*υρα*]

μάρτυρας² ο : **1.** επίσημος εκκλησιαστικός χαρακτηρισμός χριστιανού που έχει υποστεί μαρτυρικό θάνατο, επειδή αρνήθηκε να αποκηρύξει την πίστη του: *Όσοι, μάρτυρες και ομολογητές.* **2.** αυτός που έχει υποστεί μαρτύρια και ιδίως θάνατο συνήθ. για ένα ιδανικό: *Οι μάρτυρες της ελευθερίας / της κοινωνικής δικαιοσύνης.* *Μνημείο για τους μάρτυρες της Αντίστασης.* *Μην παριστάνεις το μάρτυρα.* || (μτφ.): *Είναι κάποιος ~, υποφέρει πολύ.*
[ελνστ. *μάρτυς*, αιτ. -*υρα* 'που έδωσε μαρτυρία μέχρι το θάνατο' < αρχ. *μάρτυς* (δες *μάρτυρας*¹)]»

Λεξικό της κοινής νεοελληνικής, "Μάρτυρας". Ανακτήθηκε από: http://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/triantafyllides/search.html?lq=%22%CE%9C%CE%AC%CF%81%CF%84%CF%85%CF%81%CE%B1%CF%82&dq= (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Η Ορθόδοξη Εκκλησία ως μαρτυρία της Βασιλείας του Θεού στο κόσμο, κατά την ΑΜΣΟΕ

«Ι. Ἡ Ἐκκλησία: Σῶμα Χριστοῦ, εἰκὼν τῆς Ἁγίας Τριάδος

1. Ἡ μία, ἅγια, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία εἶναι *θεανθρωπίνη κοινωνία κατ' εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος*, πρόγευσις καὶ βίωσις τῶν Ἑσχάτων ἐν τῇ θείᾳ Εὐχαριστίᾳ καὶ ἀποκάλυψις τῆς δόξης τῶν μελλόντων, καὶ ὡς διαρκῆς Πεντηκοστή, μία ἀσίγαστος προφητικὴ φωνὴ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ παρουσία καὶ μαρτυρία «τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖας ἐν δυνάμει» (Μάρκ. Θ', 1). Ἡ Ἐκκλησία, ὡς σῶμα Χριστοῦ, «ἐπισυνάγει» (Ματθ. κγ', 37) ἐπ' Αὐτόν, μεταμορφώνει καὶ ἐμποτίζει τὸν κόσμον μὲ «τό ὕδωρ, τό ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. Δ', 14). [...]

Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδος τῆς Ορθόδοξης Ἐκκλησίας, *Εγκύκλιος τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, (Κρήτη, 2016). Ανακτήθηκε από: <https://www.holycouncil.org/-/encyclical-holy-council?inheritRedirect=true> (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Η ευθύνη και μαρτυρία της Ορθόδοξης Εκκλησία προς όλους τους ανθρώπους, κατά την ΑΜΣΟΕ

«1. 2. [...] *Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία*, πιστή εἰς τὴν ὁμόφωνον ταύτην ἀποστολικὴν παράδοσιν καὶ μυστηριακὴν ἐμπειρίαν, ἀποτελεῖ τὴν ἀύθεντικὴν συνέχειαν τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὕτη ὁμολογεῖται εἰς τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως καὶ βεβαιοῦται διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Οὕτως, αἰσθάνεται μείζονα τὴν εὐθύνην αὐτῆς ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀύθεντικὴν βίωσιν τῆς ἐμπειρίας αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀξιόπιστον μαρτυρίαν τῆς ἀληθείας πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους.»

Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, *Εγκύκλιος τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, (Κρήτη, 2016). Ανακτήθηκε ἀπὸ:

<https://www.holycouncil.org/-/encyclical-holy-council?inheritRedirect=true> (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Ἡ ἀποστολή τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στον κόσμο, κατὰ τὴν ΑΜΣΟΕ

«II. Ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ

6. *Τὸ ἀποστολικὸν ἔργον* καὶ ἡ ἐξαγγελία τοῦ Εὐαγγελίου, γνωστὴ ὡς *ἱεραποστολή*, ἀνήκουν εἰς τὸν πυρῆνα τῆς ταυτότητος τῆς Ἐκκλησίας, ὡς διαφύλαξις καὶ τήρησις τῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» (Ματθ. κη', 19). Εἶναι ἡ πνοὴ ζωῆς, τὴν ὁποίαν ἐμφυσᾷ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκκλησιοποιεῖ τὸν κόσμον διὰ τῶν ἑκασταχοῦ νεοπαγῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτό, οἱ ὀρθόδοξοι πιστοὶ εἶναι καὶ ὀφείλουν νὰ εἶναι ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ ἀποστολή αὕτη πρέπει νὰ ἐκπληροῦται ὄχι ἐπιθετικῶς, ἀλλ' ἐλευθέρως, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐν σεβασμῷ πρὸς τὴν πολιτιστικὴν ταυτότητα ἀτόμων καὶ λαῶν. Εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν ὀφείλουν νὰ συμμετέχουν πᾶσαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι μέ τὸν δέοντα σεβασμὸν εἰς τὴν κανονικὴν τάξιν.

Ἡ μετοχή εἰς τὴν θείαν Εὐχαριστίαν εἶναι πηγή ἀποστολικοῦ ζήλου πρὸς εὐαγγελισμόν τοῦ κόσμου. Μετέχοντες τῆς θείας Εὐχαριστίας καὶ προσευχόμενοι ἐν τῇ ἱερᾷ Συνάξει ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης, καλούμεθα νὰ συνεχίσωμεν τὴν «λειτουργίαν μετὰ τὴν Λειτουργίαν» καὶ νὰ δίδωμεν τὴν μαρτυρίαν περὶ τῆς ἀληθείας τῆς πίστεως ἡμῶν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, μοιραζόμενοι τὰς δωρεὰς τοῦ Θεοῦ μεθ' ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος, ὑπήκοοι πρὸς τὴν σαφῆ ἐντολήν τοῦ Κυρίου πρὸ τῆς Ἀναλήψεως Του: «καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. α', 8). Τὰ λόγια πρὸ τῆς θείας κοινωνίας «μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος», ὑποδεικνύουν ὅτι ὁ Χριστός ὡς «ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ» (Ἰωάν. α', 29) καὶ ὡς «Ἄρτος Ζωῆς» (Ἰωάν. στ', 48) προσφέρεται εἰς ἡμᾶς ὡς ἡ αἰώνια Ἀγάπη, ἐνώνων ἡμᾶς μέ τὸν Θεόν καὶ πρὸς ἀλλήλους. Μᾶς διδάσκει νὰ διανέμωμεν τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ προσφέρωμεν τὸν ἑαυτὸν μας πρὸς πάντας μέ χριστοειδῆ τρόπον.

Ἡ ζωὴ τῶν χριστιανῶν εἶναι ἀψευδὴς μαρτυρία τῆς ἐν Χριστῷ ἀνακαινίσεως τῶν πάντων – «εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα» (Β' Κορ. ε', 17) καὶ κλῆσις πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους προσωπικῆς μετοχῆς ἐν ἐλευθερίᾳ εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰς τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, διὰ νὰ βιώσουν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Βουλομένων γὰρ οὐ τυραννουμένων τὸ τῆς σωτηρίας μυστήριον» (Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, *Εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Πάτερ ἡμῶν*. PG 90, 880). Ὁ ἐπανευαγγελισμὸς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς συγχρόνους ἐκκοσμικευμένας κοινωνίας, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ εὐαγγελισμὸς ὄσων εἰσέτι δὲν ἐγνώρισαν τὸν Χριστόν, ἀποτελοῦν ἀδιάλειπτον χρέος τῆς Ἐκκλησίας.»

Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθόδοξης Εκκλησίας, *Εγκύκλιος τῆς Ἁγίας και Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, (Κρήτη, 2016). Ανακτήθηκε από:
<https://www.holycouncil.org/-/encyclical-holy-council?inheritRedirect=true> (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Νέοι και χριστιανική μαρτυρία στον κόσμο, κατά την ΑΜΣΟΕ

«III 8. [...] Ἡ Ἐκκλησία προσφέρει εἰς τούς νέους ὄχι ἀπλῶς «βοήθειαν», ἀλλά τήν «ἀλήθειαν» τῆς θεανθρωπίνης καινῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Οἱ ὀρθόδοξοι νέοι ὀφείλουν νά συνειδητοποιήσουν ὅτι εἶναι φορεῖς τῆς μακραίωνος καί εὐλογημένης παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ταυτοχρόνως δέ καί οἱ συνεχισταί αὐτῆς, οἱ ὁποῖοι θά διαφυλάσσουν θαρραλέως καί θά καλλιεργοῦν μέ δυναμισμόν τάς αἰωνίους ἀξίας τῆς Ὁρθοδοξίας διά νά δίδουν τήν ζεῖδωρον χριστιανικήν μαρτυρίαν. Ἐξ αὐτῶν θά ἀναδειχθοῦν οἱ μελλοντικοί διάκονοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Οἱ νέοι, λοιπόν, εἶναι ὄχι ἀπλῶς τό «μέλλον» τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί ἡ ἐνεργός ἔκφρασις τῆς φιλοθέου καί φιλανθρώπου ζωῆς αὐτῆς ἐν τῷ παρόντι.»

Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθόδοξης Εκκλησίας, *Εγκύκλιος τῆς Ἁγίας και Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, (Κρήτη, 2016). Ανακτήθηκε από:
<https://www.holycouncil.org/-/encyclical-holy-council?inheritRedirect=true> (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Ἡ ασυμβίβαστη μαρτυρία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στον κόσμο, κατά την ΑΜΣΟΕ

«V. 10. [...] Ὁ θεανθρώπινος, «οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. ιη', 36) χαρακτήρ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος τρέφει καί κατευθύνει τήν «ἐν τῷ κόσμῳ» παρουσίαν καί μαρτυρίαν αὐτῆς, εἶναι ἀσυμβίβαστος μέ κάθε μορφήν συσχηματισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας μέ τόν κόσμον (πρβλ. Ρωμ. ιβ', 2).»

Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθόδοξης Εκκλησίας, *Εγκύκλιος τῆς Ἁγίας και Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, (Κρήτη, 2016). Ανακτήθηκε από:
<https://www.holycouncil.org/-/encyclical-holy-council?inheritRedirect=true> (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Ἡ μαρτυρία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην πολιτική, κατά την ΑΜΣΟΕ

«VI. 16. Ἡ Ἐκκλησία δέν ἀναμιγνύεται εἰς τήν πολιτικήν, ἐν τῇ στενῇ σημασίᾳ τοῦ ὄρου, ἀλλ' ὅμως ἡ μαρτυρία αὐτῆς εἶναι οὐσιαστικῶς πολιτική, ὡς μέριμνα διά τόν ἄνθρωπον καί τήν πνευματικήν ἐλευθερίαν του. Ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξε πάντοτε διακριτός καί θά παραμείνη εἰς τό διηνεκές μία ὀφειλετική παρέμβασις ὑπέρ τοῦ ἀνθρώπου. [...]»

Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθόδοξης Εκκλησίας, *Εγκύκλιος τῆς Ἁγίας και Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, (Κρήτη, 2016). Ανακτήθηκε από:
<https://www.holycouncil.org/-/encyclical-holy-council?inheritRedirect=true> (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Ιεραποστολή ως χρέος, κατά την ΑΜΣΟΕ

«Εὐαγγελιζόμενοι, λοιπόν, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου ὅλον τὸν κόσμον καὶ «κηρύττοντες ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη» (Λουκ. Κβ', 47), ἔχομεν χρέος νὰ παραθέτωμεν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁμολογοῦντες ἐν ὁμονοίᾳ «Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον».

Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθόδοξης Εκκλησίας, *Εγκύκλιος τῆς Ἁγίας και Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, (Κρήτη, 2016). Ανακτήθηκε από:
<https://www.holycouncil.org/-/encyclical-holy-council?inheritRedirect=true> (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Η μαρτυρία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στο σύγχρονο κόσμο, κατά την ΑΜΣΟΕ

«2) Μετέχοντες στή Θεία Εὐχαριστία καὶ δεόμενοι ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ὀφείλουμε νὰ συνεχίσουμε τὴ λειτουργία μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία καὶ νὰ δίδουμε τὴ **μαρτυρία τῆς πίστεως πρὸς τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν, συμφώνως πρὸς τὴ σαφὴ ἐντολή τοῦ Κυρίου πρὸ τῆς Ἀναλήψεώς Του: «καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρεία καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. 1:8). Ὁ ἐπανευαγγελισμὸς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ στίς σύγχρονες ἐκκοσμικευμένες κοινωνίες καὶ ὁ εὐαγγελισμὸς ἐκείνων πού ἀκόμη δὲν ἔχουν γνωρίσει τὸν Χριστὸ ἀποτελοῦν ἀδιάλειπτο χρέος τῆς Ἐκκλησίας.**

3) Ἡ Ἐκκλησία μας ἀνταποκρινομένη στό χρέος νὰ μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀποστολικὴ τῆς πίστη, ἀποδίδει μεγάλη σημασία στόν **διάλογο κυρίως μέ τοὺς ἑτεροδόξους Χριστιανούς. Μέ τὸν τρόπο αὐτό καὶ ὁ λοιπὸς χριστιανικὸς κόσμος γνωρίζει ἀκριβέστερα τὴ γνησιότητα τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως, τὴν ἀξία τῆς πατερικῆς διδασκαλίας, τὴ λειτουργικὴ ἐμπειρία καὶ τὴν πίστη τῶν Ὁρθοδόξων. Οἱ διάλογοι πού διεξάγει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν σημαίνουν ποτέ συμβιβασμὸ σὲ ζητήματα πίστεως. [...]**

9) Ἀπέναντι στήν ἰσοπεδωτικὴ καὶ ἀπρόσωπη ὁμογενοποίηση, ἡ ὁποία προωθεῖται μέ ποικίλους τρόπους, ἡ Ὁρθοδοξία διακηρύττει τὸν **σεβασμὸ στήν ἰδιοπροσωπία ἀνθρώπων καὶ λαῶν. Ἀντιτίθεται στήν αὐτονόμηση τῆς οικονομίας ἀπὸ τίς βασικὲς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου καὶ στήν μετατροπὴ τῆς σὲ αὐτοσκοπὸ. Ἡ πρόοδος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους δὲν συνδέεται μόνο μέ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ βιοτικῆ ἐπιπέδου ἢ μέ τὴν πρόοδο τῆς οικονομίας εἰς βάρος τῶν πνευματικῶν ἀξιών.**

10) Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἀναμειγνύεται στήν **πολιτική. Ὁ λόγος τῆς παραμένει διακριτὸς ἀλλὰ καὶ προφητικὸς, ὡς ὀφειλετικὴ παρέμβαση ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου. [...]**

12) Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος **ἄνοιξε τόν ὀρίζοντά μας** στή σύγχρονη πολύμορφη οἰκουμένη. Τόνισε τήν εὐθύνη μας μέσα στόν χῶρο καί τόν χρόνο, πάντοτε μέ προοπτική τήν αἰωνιότητα. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, διατηρώντας ἀλώβητο τόν Μυστηριακό καί Σωτηριολογικό της χαρακτήρα, εἶναι εὐαίσθητη στόν πόνο, στίς ἀγωνίες καί στήν κραυγή γιά δικαιοσύνη καί εἰρήνη τῶν λαῶν. Εὐαγγελίζεται «ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ· ἀναγγέλουσα ἐν τοῖς ἔθνεσι τήν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ» (Ψαλμ. 95).»

Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος της Ορθόδοξης Ἐκκλησίας, *Μήνυμα Τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας Πρὸς τόν Ὁρθόδοξο λαό καί κάθε ἄνθρωπο καλλῆς θελήσεως*, (Κρήτη, 2016). Ανακτήθηκε ἀπό: <https://www.holycouncil.org/-/message?inheritRedirect=true> (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Ἡ μαρτυρία καί ἀποστολή της Ορθόδοξης Ἐκκλησίας στο σύγχρονο κόσμο, κατὰ τὴν ΑΜΣΟΕ

«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεός τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱόν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλυται, ἀλλ' ἔχει ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. γ', 16). Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ζῆ «ἐν τῷ κόσμῳ», ἀλλὰ δέν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. ιζ', 11 καί 14-15). Ὁ Ἐκκλησία ὡς Σῶμα τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ Λόγου (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Ὁμιλία πρὸ τῆς ἐξορίας*, β', PG 52, 429) εἶναι ἡ ζῶσα «παρουσία», τὸ σημεῖον καί ἡ εἰκὼν τῆς Βασιλείας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἱστορίᾳ, εὐαγγελιζομένη «καινὴν κτίσιν» (Β' Κορ. ε', 17), «καινοὺς οὐρανοὺς καί γῆν καινὴν... ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ» (Β' Πέτρ. γ', 13). «Ἐνα κόσμον, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεός «ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν (τῶν ἀνθρώπων), καί ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι» (Ἀποκ. κα', 4-5).

Τὴν προσδοκίαν αὐτὴν βιώνει ἤδη καί προγεύεται ἡ Ἐκκλησία, κατ' ἐξοχὴν ὡσὰκις τελεῖ τὴν θείαν Εὐχαριστίαν, συναγούσα «ἐπὶ τὸ αὐτό» (Α' Κορ. ια' 11, 20) τὰ διεσκορπισμένα τέκνα τοῦ Θεοῦ (Ἰωάν. ια', 52) εἰς ἓν σῶμα ἄνευ διακρίσεως φυλῆς, φύλου, ἡλικίας, κοινωνικῆς ἢ ἄλλης καταστάσεως, ὅπου «οὐκ ἔστι Ἰουδαῖος, οὐδέ Ἕλληνας, οὐκ ἔστι δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἔστι ἄρσεν καί θῆλυ» (Γαλ. γ', 28, πρβλ. Κολ. γ', 11), εἰς ἓνα κόσμον καταλλαγῆς, εἰρήνης καί ἀγάπης. Ἐμπνεομένη διαρκῶς ἀπὸ τὴν προσδοκίαν καί τὴν πρόγευσιν αὐτὴν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἡ Ἐκκλησία δέν ἀδιαφορεῖ διὰ τὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἐκάστοτε ἐποχῆς, ἀλλὰ, ἀντιθέτως, συμμετέχει εἰς τὴν ἀγωνίαν καί τὰ ὑπαρξιακά προβλήματα του, αἴρουσα, ὅπως ὁ Κύριός της, τὴν ὀδύνην καί τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας προκαλεῖ τὸ κακὸν εἰς τὸν κόσμον καί ἐπιχέουσα, ὡς ὁ καλὸς Σαμαρείτης, ἔλαιον καί οἶνον εἰς τὰ τραύματα αὐτοῦ (Λουκ. ι', 34) διὰ τοῦ λόγου «τῆς ὑπομονῆς καί παρακλήσεως» (Ρωμ. ιε', 4, Ἔβρ. ιγ', 22) καί διὰ τῆς ἐμπράκτου ἀγάπης. Ὁ λόγος της πρὸς τὸν κόσμον ἀποβλέπει πρωτίστως ὄχι εἰς τὸ νὰ κρίνη καί καταδικάσῃ τὸν κόσμον (πρβλ. Ἰωάν. γ', 17 καί ιβ', 47), ἀλλὰ εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὸν ὡς ὀδηγὸν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐλπίδα καί βεβαιότητα ὅτι τὸ κακὸν, ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν, δέν ἔχει τὸν τελευταῖον λόγον εἰς τὴν ἱστορίαν καί δέν πρέπει νὰ ἀφεθῆ νὰ κατευθύνῃ τὴν πορείαν της.

Ἡ μεταφορὰ τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἐντολήν τοῦ Χριστοῦ «*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν*» (Ματθ. κη', 19), ἀποτελεῖ διαχρονικὴν ἀποστολήν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀποστολή αὐτὴ πρέπει νὰ ἐκπληροῦται ὄχι ἐπιθετικῶς ἢ διὰ διαφόρων μορφῶν προσηλυτισμοῦ, ἀλλὰ ἐν ἀγάπῃ, ταπεινοφροσύνῃ καί σεβασμῷ πρὸς τὴν ταυτότητα ἐκάστου ἀνθρώπου καί τὴν πολιτιστικὴν

ιδιαιτερότητα εκάστου λαοῦ. Εἰς τὴν ἱεραποστολικὴν αὐτὴν προσπάθειαν ὀφείλου νά συμβάλλουν πᾶσαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.

Ἀντλοῦσα ἀπὸ τὰς ἀρχάς αὐτάς καί ἀπὸ τὴν ὅλην ἐμπειρίαν καί διδασκαλίαν τῆς πατερικῆς, λειτουργικῆς καί ἀσκητικῆς τῆς παραδόσεως, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία συμμετέχει εἰς τὸν προβληματισμὸν καί τὴν ἀγωνίαν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου ὡς πρὸς θεμελιώδη ὑπαρξιακά ζητήματα, τὰ ὅποια ἀπασχολοῦν τὸν σύγχρονον κόσμον, ἐπιθυμοῦσα νά συμβάλῃ εἰς τὴν ἀντιμετώπισίν των, ὥστε νά ἐπικρατήσῃ εἰς τὸν κόσμον ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, «*ἢ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα*» (Φιλ. δ', 7), ἡ καταλλαγὴ καί ἡ ἀγάπη.»

Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, *Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στον σύγχρονον κόσμον, Ἡ συμβολὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀδελφοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης μεταξύ τῶν λαῶν, καὶ ἄρσιν τῶν φυλετικῶν καὶ λοιπῶν διακρίσεων*, (Κρήτη, 2016). Ανακτήθηκε ἀπὸ:

<https://www.holycouncil.org/-/mission-orthodox-church-todays-world?inheritRedirect=true> (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Το καθήκον τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στον σύγχρονον κόσμον, κατὰ τὴν ΑΜΣΟΕ

«Β. 3. Ἐναντι τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ἡ ὅποια ὠδήγησεν εἰς τὴν ἀποδυνάμωσιν τῆς θεωρήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, καθήκον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι, ὅπως προβάλλῃ σήμερον, διὰ τοῦ κηρύγματος, τῆς θεολογίας, τῆς λατρείας καὶ τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς, τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας. [...]»

Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, *Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στον σύγχρονον κόσμον, Ἡ συμβολὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀδελφοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης μεταξύ τῶν λαῶν, καὶ ἄρσιν τῶν φυλετικῶν καὶ λοιπῶν διακρίσεων*, (Κρήτη, 2016). Ανακτήθηκε ἀπὸ:

<https://www.holycouncil.org/-/mission-orthodox-church-todays-world?inheritRedirect=true> (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Ἡ παρουσία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στο χώρο τῆς ἱεραποστολῆς

«Ἀξιοσημείωτη εἶναι ἡ παρουσία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στο χώρο τῆς ἱεραποστολῆς, ἐκεῖ δηλαδή ὅπου κάποιοι λαοὶ διδάσκονται γιὰ πρώτη φορά τὸ Χριστιανισμὸ. Παρατηροῦμε ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ριζώνει σε χώρες ὅπου υπάρχουν ἰσχυρές πολυθεϊστικὲς παραδόσεις. Στις χώρες αὐτές, οἱ λαοὶ δέχονται τὴν Ὁρθοδοξία με τὸν ενθουσιασμὸ που προκαλεῖ μίαν ἀγνή καὶ ἀδοξη πίστη που ξεπερνάει τὰ εθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ σύνορα. Σημαντικὸ εἶναι, ἐπίσης, τὸ γεγονὸς ὅτι χώρες με πρῶην ἀθεϊστικὰ καθεστῶτα προσεγγίζουν πλέον τὴν Ὁρθοδοξία (Ἀλβανία, Κίνα, Κούβα).»

Καραχάλιας Σ., Μπράτη Π., Πασσάκος Δ., Φίλιας Γ., *Θρησκευτικά Γ' Γυμνασίου. Θέματα από την Ιστορία της Εκκλησίας*, ΟΕΔΒ, Αθήνα, Δ.Ε. 34. Ανακτήθηκε από:

<http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGYM-C117/510/3333,13448/> (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Ο ιεραπόστολος, το έργο του και η Εκκλησία: μια ορθόδοξη ματιά

«Ο ιεραπόστολος, έστω κι αν έχει κληθεί προσωπικά από τον ίδιο το Χριστό, όπως ο απ. Παύλος, δεν ενεργεί ποτέ ως μονάδα, σαν ένα είδος ακροβολιστή, αλλ' είναι ενταγμένος στην Εκκλησία, δηλαδή στο σώμα του Χριστού. Έτσι το έργο του, όσο κι αν διακρίνεται από μεγάλα κατορθώματα, δεν είναι δικό του, αλλά της Εκκλησίας. Της Εκκλησίας που προσεύχεται γι' αυτόν. Της Εκκλησίας που φυτεύεται από αυτόν. Της Εκκλησίας που διαρκώς ευρύνεται για να περιλάβει σωτηριολογικά στους κόλπους της όλο τον κόσμο, ώστε να τον μεταποιήσει σε Βασιλεία των Ουρανών.»

Η. Βουλγαράκης, *Η εκκλησία προσεύχεται για την ιεραποστολή*. Ανακτήθηκε από:

[http://www.apostoliki-](http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/catehism/theologia_zoi/themata.asp?cat=poim&contents=contents_porefthentes.asp&main=EK_9&file=9.4.htm)

[diakonia.gr/gr_main/catehism/theologia_zoi/themata.asp?cat=poim&contents=contents_porefthentes.asp&main=EK_9&file=9.4.htm](http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/catehism/theologia_zoi/themata.asp?cat=poim&contents=contents_porefthentes.asp&main=EK_9&file=9.4.htm) (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Ο στόχος της ιεραποστολής: μια ορθόδοξη ματιά

«Η Εκκλησία ασκώντας ιεραποστολικό έργο θέλει να δημιουργήσει πρόσωπα κι όχι οπαδούς. Οι οπαδοί είναι αμφιλεγόμενα πρόσωπα. Ζητούν σ' οποιαδήποτε μορφή θρησκείας, συλλόγου, ιδεολογίας κ.λ.π. να βρουν ένα αποκούμπι. Αντίθετα τα πρόσωπα που συγκροτούν την Εκκλησία ασκούνται να ελευθερώσουν την ύπαρξη τους ολόκληρη «εν Χριστώ» με τη μετάνοια. Τούτο αποτελεί προσπάθεια κοπιώδη να διασώσουν τη φύση τους, και κατ' επέκταση, τη φύση όλου του κόσμου, και να την εξαγιάσουν. Ο λόγος του Κυρίου «ο πιστεύσας και βαπτισθείς, σωθήσεται», αποτελεί τη συμπύκνωση βιωμάτων που θα μπορούσαμε να εκφράσουμε αναλυτικά με τις λέξεις άσκηση, αγώνας, πάλη, μετάνοια, θυσία, αγάπη, αυτογνωσία, σήκωμα στους ώμους πολλών δυσάρεστων καταστάσεων, που όμως σμιλεύουν όχι χαρακτήρες, αλλά αγίους. Το θεανθρώπινο στοιχείο μέσα μας, χάρισμα του Θεού στον άνθρωπο, απ' τη στιγμή που φανερώνεται, προδίδει τη διάσωση της φύσεως μας. [...]

Στόχος της ιεραποστολής είναι να σχηματίσει εκκλησιαστικές κοινωνίες όχι σαν «πολιτείες του Θεού», αλλά σαν πολιτείες ελεύθερων προσώπων που η κοινωνικότητα τους δεν θα σταματάει στην ανταλλαγή και απόλαυση των «αγαθών του πολιτισμού», «της ποιότητας ζωής», αλλά θα είναι αντανάκλαση της κοινωνικότητας των τριών Προσώπων της Αγίας Τριάδος. [...] Οι άνθρωποι, μικροί και μεγάλοι, πεινούν και διψούν, παντού στη γη. Πεινούν και διψούν από πνευματικό και υλικό νερό και ψωμί. Δεν ζητούν συμπόνοια, αλλά «φιλάνθρωπια», δηλαδή αγάπη για τον άνθρωπο. [...] Χρειάζεται ένας στόχος: Να φανερωθεί η αλήθεια του Θεού στον κόσμο όλο, μακριά από πιθανή σύνδεση της με ιδεολογίες, ευσεβισμούς, αφελείς

δεισιδαιμονικές αντιλήψεις ή μια ξερή επιστημονικοφάνεια.»

Αλ. Καρυότογλου, Ένας μονόδρομος καταργείται. Ανακτήθηκε από: http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/catehism/theologia_zoi/themata.asp?cat=poim&contents=contents_porefthentes.asp&main=EK_9&file=9.3.htm (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Το κρίσιμο ερώτημα της ιεραποστολής: ποιος ασκεί το έργο της;

«Η ερώτηση φαίνεται, το λιγότερο, απλοϊκή, μια και σε όλους έρχεται αυθόρμητα η απάντηση: ο ιεραπόστολος. Ωστόσο τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά όσο παρουσιάζονται. Εξίσου καλά θα μπορούσε κανείς να αρνηθεί ολοκληρωτικά την αυτονόητη αυτή απάντηση, με τον ισχυρισμό, ότι η συμβολή του ιεραποστόλου στο έργο της ιεραποστολής είναι μηδαμινή και γι' αυτό αμελητέα. Που βρίσκεται η αλήθεια; Οπωσδήποτε δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το έργο του ιεραποστόλου. Εμβαθύνοντας όμως στα πράγματα, πρέπει να ομολογήσουμε ότι αυτός πού στην πραγματικότητα κάνει την ιεραποστολή δεν είναι ο ιεραπόστολος. Είναι ο ίδιος ο Θεός. Κι όταν λέμε εδώ ο Θεός εννοούμε και τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, δηλαδή τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα. ... Μετά από όσα μας είπε μέχρι τώρα η Αγία Γραφή εύκολα βγαίνει το συμπέρασμα ότι η θέση του Ιεραποστόλου στο έργο της ιεραποστολής είναι δευτερεύουσα. Τη σχέση αυτή πολύ επιγραμματικά μας την διατυπώνει ο απ. Παύλος όταν μας λέει, «Θεού γαρ εσμέν συνεργοί» (Α΄ Κορ. 3:9). Αυτό σημαίνει ότι η ιεραποστολή είναι βασικά έργο του Θεού, στο οποίο μας κάνει την τιμή να μας καλεί για συνεργούς... »

Βουλγαράκης, Η., Ποιος ασκεί το έργο της ιεραποστολής; Ανακτήθηκε από:

http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/catehism/theologia_zoi/themata.asp?cat=poim&contents=contents_porefthentes.asp&main=EK_9&file=9.1.htm (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Η ιεραποστολή και το ιεραποστολικό ήθος της Ορθόδοξης Εκκλησίας

«[...] η ιεραποστολή δεν αφορά μονάχα όσους δεν έχουν ακούσει ακόμα να γίνεται λόγος για τον Χριστό, αλλά εκτείνεται εξίσου σε εκείνες τις ανθρώπινες και κοινωνικές πραγματικότητες που βρίσκονται σε μια κατάσταση «προ Χριστού». Συνεπώς, το ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας αφορά όλες τις περιφέρειες του κόσμου. Εξάλλου, η παγκοσμιότητα της χριστιανικής πίστης δεν μπορεί να περιορίσει γεωγραφικά την ιεραποστολή μόνο εκεί όπου υπάρχει όντως η ανάγκη ενός εντονότερου ευαγγελιστικού έργου, εξαιρώντας από την ιεραποστολική ευθύνη όσους ζουν σε κοινωνίες όπου υπάρχει ήδη μια εμπεδωμένη χριστιανική παρουσία. Η ιεραποστολή ενσαρκώνεται τόσο εκεί όπου ο Χριστιανισμός διαθέτει μια στέρεα βάση, όσο και εκεί όπου υπάρχει ανάγκη ηθικής, ψυχικής και πνευματικής στήριξης για τη στερέωση των νέων χριστιανικών κοινοτήτων. [...] Τελικά, η ιεραποστολή παρουσιάζεται σαν μια «ολότητα», με άλλα λόγια σαν έργο της «όλης» της Εκκλησίας, όπου το μέλος μιας ιστορικής και εμπερίστατης

Εκκλησίας συνδέεται αναπόσπαστα, μυστηριακά και πραγματικά, με το μέλος μιας άλλης λεγόμενης «ιεραποστολικής Εκκλησίας». [...] Με άλλα λόγια, η χριστιανική ιεραποστολή δεν εφησυχάζει όταν πέραν του εθνικού ορίζοντα υπάρχουν εστίες ανελευθερίας, αδικίας και πολέμου. Επίσης, η παγκοσμιότητα των χριστιανικών ιδεωδών δηλώνει πως όπου οι άνθρωποι - ακόμα κι δεν ανήκουν στο Χριστιανισμό - προασπίζονται οι αρχές της ειρήνης, της ελευθερίας και της δικαιοσύνης εκεί επικρατεί το θέλημα του Πατέρα για τον κόσμο, η αγάπη του Χριστού για τον άνθρωπο και τα δώρα του Αγίου Πνεύματος για τις ανθρώπινες κοινότητες [...] η προσυνοδική διδασκαλία για τον υπαρξιακό δεσμό ανθρώπου-Θεού και την οντολογική ενότητα του ανθρωπίνου γένους επιβάλλει ένα ιεραποστολικό ήθος κενωτικό, δηλαδή θυσιαστικό και αγαπητικό, που να ενώνει την ανθρωπότητα και ν' αγωνίζεται για την αποκατάσταση της ειρήνης, της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, ιδεώδη που, κατά τη χριστιανική τουλάχιστον αντίληψη, είναι κοινωνικές προβολές του θείου σχεδίου για τον κόσμο. Η ορθόδοξη μαρτυρία, σε πνεύμα διακονίας, ενσαρκώνει έμπρακτα αυτά τα χαρακτηριστικά, διότι φανερώνει την εν τω κόσμω προέκταση των δωρεών που η ίδια βιώνει στην ευχαριστιακή της εμπειρία και την πνευματική της ζωή. [...]»

Κεραμιδάς, Δ., Χριστιανική Ιεραποστολή και Πανορθόδοξη Σύνοδος, *Πάντα τα έθνη*, τεύχος 136, έτος ΛΔ', σελ. 3- 10. Ανακτήθηκε από:

http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/catehism/theologia_zoi/themata.asp?cat=dogma&NF=1&content=contents.asp&main=texts&file=29.htm (15-7-16).

ΒΘ: III.ii.

* * *

Αδελφότητα Ορθόδοξου Εξωτερικής Ιεραποστολής

«Η Αδελφότητα Ορθόδοξου Εξωτερικής Ιεραποστολής αποτελεί υποστηρικτικό οργανισμό αφιερωμένο στη στήριξη των προσπαθειών των Ορθόδοξων Ιεραποστόλων σε όλο τον κόσμο. [...] **Ιδρύθηκε το 1963 με την επωνυμία «Οι Φίλοι της Ουγκάντας» από το φλογερό ιεραπόστολο π. Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο** (1903-1972), ο οποίος το 1961 άνοιξε τους δρόμους της σύγχρονης Ιεραποστολής στην Αφρική, ταξιδεύοντας στην Ουγκάντα. Οι πρωτόγνωρες εμπειρίες και οι επιτακτικές ανάγκες που αντιμετώπισε ανάγκασαν τον π. Χρυσόστομο να γράψει σε πνευματικούς του φίλους:

«Βοηθήστε με. Ο κόσμος εδώ διψά για την Ορθοδοξία, για το Χριστό, και συγχρόνως πεινά».

Μια ομάδα φίλων του ανταποκρίθηκαν σε αυτό το κάλεσμα και συγκρότησαν το πρώτο ιεραποστολικό σωματείο στην Ελλάδα με σκοπό να τον στηρίξουν ηθικά και υλικά στην εκπλήρωση του ιεραποστολικού του έργου. Εξ αρχής, η κύρια δραστηριότητά μας υπήρξε η συγκέντρωση και αποστολή χρημάτων για τις ανάγκες της Ιεραποστολής, αλλά και η διάδοση του μηνύματος της Ιεραποστολής στην ελληνική κοινωνία.

Το 1978, το Σωματείο μας πήρε το σημερινό του όνομα και με διευρυμένο το σκοπό του συνεχίζει να προσφέρει ηθική και υλική συμπαράσταση στους Ορθόδοξους ιεραποστόλους στην Αφρική, την Ασία, την Ωκεανία και την Αμερική.

Πρώτος και κύριος στόχος της Ιεραποστολής είναι να διαδώσει το Ευαγγέλιο, τη χαρμόσυνη αγγελία «Χριστός Ανέστη», και να οδηγήσει κάθε ψυχή ανεξαρτήτως φυλής και γλώσσας στον τελικό προορισμό της, την Ουράνια Βασιλεία. Είναι ο ίδιος ακριβώς στόχος που έχει και η Εκκλησία. Κι αυτό, γιατί όπως πολύ σωστά έχει λεχθεί:

«Εκκλησία χωρίς Ιεραποστολή είναι Εκκλησία χωρίς αποστολή».

Παράλληλα με την ιεραποστολική δράση, όμως, οι ιεραπόστολοι παρέχουν και έργο φιλανθρωπικό στις χώρες όπου διακονούν, ανακουφίζοντας από τη φτώχεια και τον πόνο τους αναξιοπαθούντες, δημιουργώντας ορφανοτροφεία, σχολεία και ιατρικά κέντρα, οργανώνοντας συσσίτια, διανοίγοντας πηγάδια, ή οργανώνοντας άλλους τρόπους βοήθειας, κατά περίπτωση.»

Αδελφότητα Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής, *Ποιοι είμαστε*. Ανακτήθηκε από:

<http://ierapostoles.gr/%ce%b9%ce%b5%cf%81%ce%b1%cf%80%ce%bf%cf%83%cf%84%ce%bf%ce%bb%ce%ae/> (15-7-16).